

lönben ezt a szomorú igazságot évek óta, mindinkább és minden városban jobban hangsúlyozzák. És évek óta nem segítenek rajta. Marad minden a régi rosszban, fokozatosan. A városok normális szaporodása helyett a földéhesek szaporodnak, még csak nem is normális mértékben. A segítség pedig senkinek nem jut eszébe. Az egyes városok óriási birtokai változatlanul parlagon hevernek, évekig kezdetleges művelés alá kerülnek. És a magyar városok vagyoniilag se erősödnek, a magyar városok birtokai körül levő földéhesek pedig mindinkább lezüllednek, lefogynak.

És ezt a keserű, gyilkos igazságot minden városban belátták már, — csak a segítség nem jutott eszükbe. Csak gondoljunk a debreceni, a szabadkai állapotokra, hogy a szegediről is szóljunk. És a lassu pusztulás napjaiban fölhasználna a program, polgármesteri ajakról, hogy: földet a népnek! Szeged nagynevű, ezer jelzővel se jellemezhető polgármestere, Lázár György dr kiadja a programot: Földet kell adni a népnek.

Ez a kiadott jelszó méltó Szegedhez, a haladáshoz, a kulturához. Ez a program gyönyörűen szociális. Ez olyan, amelynek a megvalósításában ime, Lázár György dr polgármester bizik legelső sorban. És ez a program olyan, hogy a megvalósítása esetén új időkbe, új fejlődés elé, igazi megerősödésbe kerülne át Szeged, gyorsan az Alföld igazi metropolisá lenné, a szó kitűnő, teljes értelmében.

A kiadott jelszó elhangzott. Annak életereje napról-napra erősebb lesz. Bizonyára hamarosan belátják, hogy ezzel a szociális törekvéssel, ezzel a segítséssel kell a magyar városok életében a legelső helyes lépést megtenni.

És Szegednek, Szeged polgármesterének újra tapsol az ország, ha megvalósítja Lázár György dr programját,

amelyet épen ő szűrt le ebben a várárságában:

— Földet a népnek.

## A fogadalmi templom.

— Két millió a költség. —

(Saját tudósítónktól.) Vasárnap hivatalos tárgyalás volt a fogadalmi templom építése ügyében. E tárgyalás eredménye az, hogy a fogadalmi templom kisebb lesz, mint amekkorára azt Schulek tanár eredetileg tervezte, így a költség is redukálódik két millióra.

Ebben az ügyben Lázár György dr, polgármester a következő kommunikét teszi közzé:

— Schulek mester influenzában megbetegedvén, fia Schulek János műépítész, felsőiparis-kolai tanár, Hochholtzer építészszel vasárnap Szegeden időzött s velem, Gaál Endre dr, tanácsnokkal, Jászay Géza apát urral és Tóth Mihály főmérnökkel tárgyaltak a fogadalmi templom terveinek olyképp való alakítása ügyében, hogy az a rendelkezésre álló két millió koronából kiteljék. Le is hozták magukkal az új alaprajzot.

— Az értekezlet konstatálta, hogy az új alaprajz — anélkül, hogy a művész az alkotás művészi értékéből valamit föladna — teljesen megfelel a tervezeti föltételeknek. Háromezer-négyszáz ember befér. A hajó szélessége, oszloptól-oszlopig 1260 méter. A toronymagasság hetvenöt méter; — a városházáé negyvenhárom méter — a kupola magassága negyvenhét méter. A torony alatt két kápolna alakul, ami a régiben nem volt s ekként egy a Rozália-kápolna — minek fentartásához bennünket fogadalom köt — behelyezhető, mint a régi véd-szentnek — Szent Demeternek — kápolna állítható. Ekként a kegyeleti tekintetek e két irányban kielégítést nyernek.

Ily átalakítással a fogadalmi templom oly befogadó képességű lesz, mint a pécsi bazilika s e befogadó képessége kétszáz négyszög méterrel nagyobb lesz, mint a budapesti Erzsébetvárosi templomé. Kevés híján kétszer akkora lesz, mint a rókusai új templom. Schulek mester pár nap múlva leadja írásos jelentését mindezekről, mit a templombizottság, a tanács és a közgyűlés letárgyal.

A részlettervek kidolgozása négy hónapot igényel. Ezt a négy hónapot tehát elvesztettük,

művészről és Csuka Béla gordonka-művészről. Mind a ketten általános feltűnést keltettek szóló-koncertjeikkel s minden esetre állandóan szívesen látott vendégek maradnak. Tudomásom szerint Szilágyi-Bárdossy Ilona, a budapesti operaénekesnő, ebben a szezonban most énekelt először Berlinben és fölötte meg lehet elégedve a debut-jével.

Sikerült hegedűestély keretében mutatkozott be a berlini közönségnek a két Weltmann. A művésztestvérek előadásáról még most is sokat beszélnek.

Berlinben él és működik a fiatal magyar zeneszerző-gárda apostola: Koessler János mester, akinek érdekes karakterű fejét gyakran lehet látni a hangversenytermekben. Tanítványa, Radó Aladár, ugyancsak Berlinben ütötte föl a tanyáját. Néhány művével különös tetszést ért el.

Valóban gyönyörű virágcsokra ez a zenei talentumoknak. Kell, hogy őszinte örömrágadja meg minden magyar ember szívét, hogy a Magyarország fiai olyan biztos és nagy pozíciót vívtak ki Berlin művészvilágában. Egyetlen más nemzet sem mutathat föl e néhány rövid esztendő alatt olyan eredményt, mint amilyent a magyar művészek Berlinben elérni tudtak.

Jogos büszkeséggel mondhatjuk: „Soroljuk föl a legkiválóbb neveket, közöttük lesz az enyém is”.

László Akos.

a további munkában majd behozzuk. A helyzet szignatúrája tehát az, hogy nagyobb akartunk emelni, mint a tervezeti föltételekben kiszabva volt; most oly nagyot emelünk, mint a tervezeti föltételek megállapítottak. Csakhogy a sok évvel ezelőtt arra megjelölt egymillió kétszáz ezer korona erre ma már nem elég, hanem azt két millió koronára föl kell emelnünk.

## A képviselőház ülése.

— Szavazások napja. —

(Saját tudósítónktól.) Névszerint való szavazásoknak volt szánva a hétfői nap. A szavazásokon kívül csupán a fegyrgyarmati vérengzés ügyében bejelentett sürgős interpelláció szerepelt a Ház műsorán.

Mikor az ellenzék részéről benyújtották az első névszerinti szavazást kérő ívet — a Kelemen Béla határozati javaslatára vonatkozót, — egyes hangok megjegyezték:

— Nincsenek itt aláírók! — kiáltották, de az aláírások fölolvastása után meggyőződhetek, hogy az aláírók jelen vannak.

— Én is itt vagyok! — jelentkezett Polónyi Géza, akinek az aláírását nem tudta elolvasni a jegyző.

Kelemen Béla határozati javaslatát százharminchétfő szavazattal harminchétfő ellenében elvetette a Ház. Kelemen Samu határozati javaslata fölött csak fölállással szavaztak, de a Lovász Mártonéra ismét névszerinti szavazást kért az ellenzék. Ismét zaj: lássuk az aláírókat! Valamennyien jelen voltak, az elnök elrendelte a szavazást, amely ötperces szünet után a W betűvel kezdődött.

— Aj né! — kiáltották szellemességgel a hősök.

És folyt a szavazás unalmas egymásutánban...

Kabós Ferenc alelnök negyed tizenegy órakor megnyitja az ülést.

Hitelesítik a múlt ülés jegyzőkönyvét.

Elnök bemutatja a kérvényeket és irományokat. Bejelenti, hogy Kovács Gyula a fegyrgyarmati vérengzés ügyében sürgős interpellációt jelentett be.

Az interpellációt háromnegyed három órakor terjeszti elő.

Következik a bankjavaslat folytatólagos tárgyalása, illetőleg a még el nem intézett határozati javaslatok fölött a szavazás.

(Szavaznak.)

Elnök: Először is Kelemen Béla határozati javaslata fölött kell döntenünk. Jelenti, hogy husznál több jelenlevő képviselő névszerinti szavazást kért. (Nagy zaj.)

Fölkiáltások: Valóban jelen vannak?

Elnök elrendeli a nevek fölolvastását. A szavazás megkezdése előtt az ülést öt percre felfüggeszti.

Szünet után megkezdik a névszerinti szavazást.

Földes Béla: De itt vagyok! (Zaj.)

Baththyány Pál gróf: Ne tessék elnöki jogokat arrogálni!

Justh Gyula: Kikérjük az ilyen gyanúsítást! (Folytonos zaj.)

Elnök elrendeli a névszerinti szavazást, amely előtt öt perc szünetet ad.

Szünet után megtörténik a névszerinti szavazás.

Elnök kihirdeti a szavazás eredményét. Igennel szavazott harminchétfő, nemmel százharminchétfő képviselő, a javaslatot tehát a Ház nem fogadja el.

Következik Kelemen Samu határozati javaslata fölött a szavazás. A Ház a javaslatot egyszerű szavazással mellőzte.

Lovász Márton határozati javaslata fölött ismét névszerinti szavazást kérnek. (Nagy zaj.)

Fölkiáltások: Nincsenek jelen!

Az elnök: Én konstatálom, hogy valamennyien jelen vannak, tessék nyugodtan maradni.

Az elnök kihirdeti az eredményt. Igennel szavazott huszonkilenc, nemmel száznegyvenhat képviselő, a javaslatot tehát a Ház mellőzi.

Somsich Tihamér gróf határozati javaslatát egyszerű szavazással mellőzi.

ép úgy, mint ezelőtt, a gyermekéveiben. A nála egy évvel idősebb, de nem kisebb tehetségű kollégája: Szigeti József egyetlen hangversenyével, melynél Kerntler dr látta el a zongorakíséretet, olyan viharos sikereket aratott, mint akkor, amidőn a Goldmark-ünnepélyen a többi magyar művészekkel együtt működött közre. Értesülesem szerint Vecsey és Szigeti fényes ajánlatokat kaptak Dél-Amerikában és Dél-Afrikában való hangverseny-körútra. Kétségtelen, hogy ez a két fiatal művész, a magyar művészet legkiemelkedőbb alakja között foglalja el méltó helyét és mi magyarok, büszké lehetünk rá, hogy a mieinknek mondhatjuk őket. Kunwald dr, mint a filharmonikus zenekarának dirigense, faktor Berlin zenei életében s nemrégén hatalmas sikert aratott egy zongora-hangversenyével. Kerpely nevét pedig az utolsó koncertje óta nagyon gyakran emlegeti a közönség. Jövő hó 10-én lesz a második hangversenye ebben a szezonban Kerntler Jenő dréval együtt, aki mint komponista is, több Berlinben énekelt dalával nagy elismerésre talált. Brenneberg Irén, aki néhány év óta minden szezonban megjelen a hangverseny-pódiumon, a koncertlátogatók „Liebling”-jei közé tartozik. Keéri-Szántó Imre dr, aki ebben az évben már negyedszer adott szóló zongoraestélyt Berlinben, nagyon tekintélyes névnek örvend. Még két művészcsillagról kell említést tennem. Pászthy hegedű-